

Çocuk ve Papağan

Çınar BİBER

Çocuk ve Papağan

Çınar BİBER

Miles cumartesileri diğerk günlerden daha çok severdi. O gün, evinin yakınındaki papağan barınağını ziyaret ettiğı gündü. Bez çantasını omzuna atar ve güneşli patıkada hızlıca yürürdü. Bugün ekstra heyecanlıydı çünkü baş bakıcı Rosa ona özel bir şey göstermeye söz vermişti. Miles kapıyı iterek açtı ve bir cıvıltı ve ıslık korusu duydu.

Rosa onu kapıda karşıladı. Üzerinde yeşil bir barınak tişörtü, cebine sokulmuş iş eldivenleriyle bir alet kemeri vardı. Gümüş çizgili siyah saçları ensesinde topuz yapılmıştı. "Tura hazır mısın?" diye sordu sıcak bir gülümsemeyle. Miles başını salladı, iri koyu kahverengi gözleri parlıyordu. Renkli kuşlarla dolu büyük kafeslerin yanından geçerek Rosa'yı takip etti.

Küçük kırmızı bir ara papağanı olan Pip'in baş aşağı sallandığı bir kafeste durdular. Pip'in parlak kırmızı tüyleri, mavi ve sarı kanat uçları, beyaz bir yüz lekesi ve meraklı kehribar rengi bir gözü vardı. "Papağanlar çok akıllıdır," dedi Rosa. "Zihinlerini meşgul tutmak için bulmacalara ve oyunlara ihtiyaçları var. Yoksa sıkılır ve mutsuz olurlar." Miles, Pip'in tellere tırmanışını izledi. Yardım etmek istiyordu.

Rosa, Miles'ı gölgedeki bir tezgâha götürdü. "Kuşlar için güvenli bulmacalar yaparız," diye açıkladı. "Çiğneyebilecekleri, sıralayabilecekleri ve çözebilecekleri şeyler." Ona ahşap bloklar ve yiyecek ödülllerinden yapılmış basit bir bulmaca gösterdi. "Ama her zaman yeni fikirlere ihtiyacımız var," dedi. Miles, Pip'i düşündü. "Biraz yapmama yardım edebilir miyim?" diye sordu. Rosa gülümsedi. "Elbette! Basit bir şeyle başlayalım."

Miles çantasını açtı ve bir karton tüp, biraz yumuşak ip ve birkaç ahşap boncuk çıkardı. "Bir ödülü tüpün içine saklayıp uçlarını kâğıtla kapatmaya ne dersin?" diye önerdi. Rosa başını salladı. "Bu harika bir fikir. Ama kâğıdın çiğnenmesinin güvenli olduğundan emin olmalıyız." Ona bir rulo düz kâğıt uzattı. "Bunu kullan. Ağartılmamış veya boyanmamış." İşe koyuldular.

Rosa, Miles'ı kıdemli bakıcı Tomas ile tanıştırdı. Tomas'ın koyu kahverengi bir teni, kısa gri saçları ve yuvarlak gözlükleri vardı. Kolları kıvrılmış mavi bir iş gömleği ve tohum keseli cepleri olan kahverengi bir önlük giyiyordu. Her zaman hafifçe ıslık çalardı. "Her papağanın alışkanlıklarını bilirim," dedi Tomas. "Pip cesur ve zekidir. Yaptığın her bulmacayı test edecektir. Bu yüzden dikkatli olmalıyız."

Birlikte güvenli ve eğlenceli bulmacalar tasarladılar. Bir bulmaca, kuşların ödüllere uzanabileceği delikleri olan bir kutuydu. Bir diğeri, kaydırmak için boncuklu asılı bir ipti. Miles her birini Rosa ve Tomas ile test etti. Keskin kenarları ve gevşek parçaları kontrol ettiler. "Önce güvenlik," dedi Rosa. "Sonra eğlence." Miles küçük bir deftere notlar yazdı. Yardım etmekten gurur duydu.

Ertesi gün Miles bulmacalarını barınağa getirdi. Tüp bulmacasını ilk deneyen Pip oldu. Kâğıdı kemirdi, içeri baktı ve bir parça elma çıkardı. "Başardı!" diye sevindi Miles. Pip mutlu bir şekilde cıvıladı ve sonra sanki "Bu kolaydı!" der gibi baş aşağı sallandı. Rosa güldü. "Pip zeki bir tanedir. Seni tetikte tutacaktır."

Yeni bulmacaların haberi yayıldı. Diğer bakıcılar Miles'tan daha fazla yapmasını istedi. Her hafta ziyaret etti ve her papağanın en sevdiği ödülü öğrendi. Bazıları fındık severdi, bazıları kuru meyve. Miles farklı şekil ve renklerde bulmacalar yaptı. Papağanlar meşgul ve mutluydu. Tüyleri daha parlak görünüyordu ve daha çok cıvıldıyorlardı. Miles kendini iyi hissetti. Kuşları oyun oynarken görmeyi seviyordu.

Bir öğleden sonra barınağa yeni bir papağan geldi. Kanadı yaralı küçük yeşil bir papağandı. Rosa ve Tomas onu nazikçe sessiz bir kafese koydular. "Onu sakın tutmalıyız," dedi Rosa. "Ama kanadını da kontrol etmeliyiz." Papağan korkmuş görünüyordu. Miles onu strese sokmadan nasıl yardım edebileceklerini merak etti. Sonra bir fikri oldu.

Miles, Pip'in sakin ve arkadaş canlısı olduğunu hatırladı. "Pip yardım edebilir mi?" diye sordu. Rosa bir an düşündü. "Pip, diğer kuşlara insanların nazık olduğunu göstermede iyidir. Ama dikkatli olmalıyız." Pip'in en sevdiği bulmacayı yeni papağanın kafesinin yanına koymaya karar verdiler. Pip onunla oynadı ve ne kadar eğlenceli olduğunu gösterdi. Yeni papağan izledi ve yavaşça rahatladı. Hatta bir ödülü kemirdi.

Yeni papağan sakinleşince Rosa ve Tomas kanadını inceleyebildiler. Yarasını temizlediler ve nazıkçe sardılar. "İyi düşündün, Miles," dedi Tomas. "Bulmacan Pip'in sakin kalmasına yardımcı oldu ve bu da yeni kuşun kendini güvende hissetmesine yardım etti." Miles'in yüzü aydınlandı. Bulmacaların sadece eğlence için olmadığını anladı—kurtarma ve bakıma da yardımcı olabilirlerdi. Ekibin bir parçası olmaktan gurur duydu.

O günden sonra Miles barınağın resmi bulmaca yapımcısı oldu. Her cumartesi yeni fikirlerle ziyaret etti. Güvenli karton, işlenmemiş ahşap ve doğal ipten bulmacalar yaptı. Papağanlar onları çok sevdi. Pip her zaman önce onları test etti. Miles, zeki hayvanların sağlıklı ve mutlu olmak için uyarılmaya ihtiyaçları olduğunu öğrendi. Ve bunu sağlayabildiği için mutluydu.

Evde Miles daha da fazla bulmaca için planlar çizmeye başladı. Farklı boyut ve şekilleri düşündü. Her papağanın kişiliğine uygun bir bulmacası olmasını istiyordu. Çantası her zaman malzemelerle doluydu. Annesi şaka yollu onun oyuncaklardan çok bulmaca parçası olduğunu söylüyordu. Miles aldırmadı. Bulmacalarının gerçek bir fark yarattığını biliyordu.

Güneşli bir gün Rosa, Miles'a özel bir rozet verdi. Üzerinde parlak harflerle "Genç Bakıcı" yazıyordu. "Bunu hak ettin," dedi. "Bulmacaların papağanlarımızı daha mutlu ve sağlıklı yaptı." Miles rozeti gururla taktı. Yeni bir bulmacayı çözmekle meşgul olan Pip'e baktı. Pip cıvıladı ve başını salladı. Miles uzun süre arkadaş olacaklarını biliyordu.

Miles hayvanlarla ilgilenmenin onları beslemekten daha fazlası olduğunu öğrendi. Onlara eğlence ve zorluklar da sunmak demektir. Barınaktaki papağanlara yardım etmekten mutluydu. Ve bir papağanı bulmacalarından biriyle oynarken her gördüğünde gülümsedi. Zeki hayvanların uyarılmaya ihtiyacı olduğunu biliyordu ve bunu sağlayabildiği için mutluydu. Son.